

Lepoznansko polje.

Čez trideset let.

V prekrasnem predelu vladimirskega okrožja na Poljskem stoji selce Lipovo, lastnina neke blage vdove. Bog ji je zadal z zgodnjo smrtjo neizrekljivo ljubljenega moža hudo srčno rano; — le v svojih treh lepih hčerkah, ki so bile zdaj ravno odrastle, najdla je nekoliko tolažbe svoji bolni duši.

Bilo je to leta 1797.

Lahko je misliti, da še takrat gospodične niso nosile „krinolin“, da niso še brenkljati znale na glasovir, ne še plesale „kadril“; al umele so zato gladko brati in pisati v milem materinskem jeziku; znale so šivati obleko za-se in za mater; dobro so se sukale v kuhinji, pri gospodarstvu, pri živini, — z eno besedo, bile so zale gospodične pa vrle gospodinje, zraven pa vesele in zdrave. Al eno je bilo že takrat kakor je tudi sedaj. Različne čutila in naklonosti pri otrocih ene in taiste matere bile so opaziti že takrat, in med drugim tudi pri hčerkah naše povestice.

Gospodična Marjeta, doveršivši dva in dvajseto leto, rekla je pogostoma, da noče si vzeti v zakon moža, na kterege bi je ne vezala prava srčna ljubezen in dokler bi z vso močjo duše svoje nagnjena ne bila njemu, ki jo bo za ženko poprosil.

Gospodična Olga pa je rekla, da hoče se rada omožiti, ako se ji primeri zaročnik, ko bo toliko premožen, da jo more po njenem stanu pristojno zderžati, zraven pa da je pošten in umen ter v letih ne preveč različen od nje.

Najmlajša, gospodična Anica pa je rekla, da hoče vzeti taistega, kterege bi ji mati svetovali in pohvalili.

Nekega večera mesca rožnika stala je gospodična Marjeta na pomolih (balkonu) nekako otožna, kakor da bi poslušala šumljenje listja ogromnih lip, ki so že morebiti svojih sto let omejevale prostorno grajsko dvorišče. Pred Marjeto stal je lep mladeneč, opravljen čedno in pristojno. Otožno gledal je v zemljo ter molčal. Posledujoč vzdigne glavo ter reče: „Gospodična mila! nimate li za mene nikaškega odgovora? Nevem, kako da sem tako nesrečen, da ne morem doseči vaše prijaznosti in ljubezni. Spoštovana vaša gospá mati se ne ustavljajo mojemu sreju in jaz v tugi in žalosti pričakujem le vašega sklepa, vaše mile besede „da“. — Oj! kako bi mogla midva srečna biti? Grajsina moja ni deleč od tod in vi bi se skor ne ločili od matere in sestrá. Res je, da nisem bogatinec; al kar premorem, nama pri umnemu gospodarstvu vendar zagotavlja prijetno življenje. Usmilite se me, bodite moja!“ — Tako govorivši brisal si je mladi grajšak solzico, ki mu je bila priigrala v oko.

Marjeta mu na to odgovori: „Naj vam bode odkritosrčnost znamenje mojega spoštovanja, blagi Ivan; vidite, da sem za trdno sklenila, zaročiti se z nikomur, kterege ne ljubim s pravim ognjem duše svoje. Ako pa spoštujem vaše prijateljstvo in lepe lastnosti vaše, morete vendar le spoznati, da spoštovanje ni še ljubezen. Ako bi vas vzela v zakon, bi vi gotovo zahtevali od mene ljubezen, — ali ne? Ali jez vam bi bila le v žalost, ker vam bi reči ne mogla, da vas imam rada, in ako bi vam to rekla, bi vas goljufala, — goljufati pa ne želim nikogar, toliko manj vas, ki vas spoštujem.“

Omamljive besede iz ust zale deklice!

„Tako toraj? — Naj bo v ime božje!“ — odgovori mladi gospodič. „Nočem Vas tedaj dalje nadležvati s ponudbami svojimi.“ In žalostno si zakrije mladeneč z rokami lica, ter zdihne globoko, — čez malo pa reče: „Z Bogom! Marjeta!“

To izrekiš prime jo za obe roki, na ktere kane vroča solzica z njegovih oči. Hitro zdaj odide. Na dvorišču stal je privezan vranec. Zažene se urno na-nj in kot lastovka v naglem teku šine iz dvorišča. Dolgo še je odmeval po

grajskem dvoru jek kopit hitrega vranca, ki je odnesel od tod nesrečnega mladence.

(Dalje prihodnjič.)

Dopisi.

Iz Dunaja 1. jan. Š. Ž. — Ustanovila se je tukaj akademična čitavnica. Namen ji je prvi: oživiti in krepčati duševno življenje tukajšnjega vseučilišča, soznaniti in zediniti, da bi potem središče postala njih duševnih zadev. Da bi pa to dospela, treba je, da ostane ona poglavitno zberališče slušavcov. K temu pomaga drugi namen: podati udom, kar je novega v časopisih, ne le podučnih, ampak tudi političnih in zabavnih. Mnogo časnikov nam dohaja že iz vseh krajev avstrijskih, pa tudi iz ptujih, posebno iz nemških dežel, jih dohaja veliko; skor da vseh skupaj jih je že več ko 200 časnikov, ali kupljenih ali darovanih. Razun časnikov nemških, ogerskih in laških je tudi obilo slovanških, posebno poljskih, českih in jugoslovanskih.

Iz Gorice 3. januarja. — ? — Gospod France Zakrajšek ne bo radi tiskarjevih in založnikovih okolnost nobenega časopisa na svetlo dajal, kakor so v preteklem letu tudi „Novice“ naznanile bile, gotovo pa je, da je lepo poslovenil satirički roman „Don Quixote“, kterege bo, kakor slišimo, založnik Karl Sohar, bukvar tukajšni, po posameznih snopičih priobčeval. — Gotovo je tudi, da se bo v kratkem začel učiti na realki nauk kmetijstvu za Slovence po slovenski, za Lahe po talijanski. In kršanski nauk, predmet srca, podlaga časne in večne sreče, najimenitniša reč na svetu, koliko časa se bo še obotavljalo razlagati ga gimnazijalcem in realčanom v oni besedi, v kateri jih je mati učila?

Iz Gorice 4. jan. — Ravno je iz Paternollitove tiskarnice na svitlo prišel „Slovenski koledar“ za leto 1862, kterege je izdala tukajšna kmetijska družba, poslovenil slavni rojak naš Št. Kocijančič, profesor. Priporočujemo ga vsem goriškim, tržaškim pa tudi kranjskim in vsem slovenskim domorodcom. Razun navadne pratike obsega naslednjo tvarino: Kmetijska pratika, ktera kaže dela za vsaki mesec v letu na polji, po vrtilih ali vinogradih. — Semnji in trgi v tekočem letu 1861 a) na Goriškem, b) na Beneškem, c) na Koroškem, d) na Kranjskem, e) na Teržaškem, f) v Istri. — Novi kavalirji ali sviloprejke. — Nekaj od židnih gosenc ali kavalirjev. — Astramontana zoper vpik strupenih žival in zoper vjed. Popis astramontane. Kako se astramontana rabi. — Od žvepljenja bolnih trt. — Od hmelja. — Pridjana je tudi tabelica v štampeljnu ali koleku. Zapopada tedaj nauke jako važne za vse gospodarje in kmetovavce južnih krajev, ki se s svilorejo pečajo in dobrega vina pridelujejo. Bog daj sreča prvemu tečaju slovenskega koledarja v Gorici! Srčno pa bi bilo želeti, naj bi prihodnji tečaj ne le iz laškega koledarja prestavljeno tvarino obsegal, ampak tudi kaj izvirnega; saj imamo sém ter tjé umnih kmetovavcov, ki bi nam iz lastne skušnje marsikaj dopovedati znali.

Iz senožeške fare 27. grudna. — Z — Bolezen v gobcu in na parkljih pri goveji živini se je v naši okolici zlo razširila, toda nevarnosti posebne se ni še sedaj bati; le vendar živina je zlo v nič prišla in naš revni kmet si ne more z vožnjo v Terst trdih dnarcov za sol in koruzo zaslužiti. Res je to reven zaslužek, ker pa pri nas boljega v resnici ni, je le vendar dober, ker majhni pridelki letošnje letine so največi del že pri kraji. — Vreme je za ozimino slabo; mrzla burja po suhih tleh piha. Na sv. Štefana dan med 4. in 8. uro zvečer je bila tako divja, da ni mogel peš človek po veliki cesti čez hrib Gaberk iti. Volkovi nas pogostoma obiskujejo, po 4, 6 do 8 se jih skupaj po gojzdih vlačí. Pri Sajeveh je v pondeljek en logar iz živinskega hleva enega vstrelil; pri Sevcih so pa ovčarji enega med ovčami tako rekoč zbrcali, da je na mestu

poginil. V Postojni je gospod G. pretečeni teden tri volke zavaljal s strupenim orehom (Krähenaugen), ki jim ga jo pri vodi podvrget; sto korakov od vode ni nobeden pet odnesel. Pravijo, da je ta strup nevaren zato, ker, če ga zver le malo požre, ne crkne, ampak stekla postane. *) Sicer je pa to dobro kosilce za take vrage.

Iz Ljubljane. V sabotni seji čitavničnega odbora so se ustanovili na novo odseki; ostali so kakor so poprej bili, le gosp. prof. dr. Vončina je stopil v odsek gospodarstveni, gosp. Mir. Vilhar v odsek za besede, gosp. Franc Žeravec v odsek za ples; gosp. J. Praprotnik bo tajnik po odhodu gosp. prof. Macuna. Gosp. prof. dr. Vončina je bil po predlogu gosp. predsednika Ambroža enoglasno za podpredsednika izvoljen. Dalje je bilo sklenjeno, naj se gosp. dr. Drag. Bleiweis naprosi, naj prevzame opravilstvo obrednika pri besedah in plesih, g. Tome pa ravnateljstva pri razpošiljanju časnikov; imenik vseh časnikov se ima z redom njih razpošiljanja na dom berž ko berž natisniti dati, da se bo razpošiljanje kmali začelo. Za služabnika čitavnice je bil prejšnji poterjen. 9 novih udov je bilo sprejeto; med temi sta posestnika belgiškega mlina v Karlovcu gospoda Gvido Pongrac in Val. Pleiweis darovala še posebej 50 gold. Prihodnja „beseda“ je bila določena na 12. dan t. m. — Tako lepo napreduje čitavnica naša in se množi po pristopu veljavnih mož od dné do dné. To-liko bolj čudno pa je, ako sém ter tje kak viši uradnik svoje podložne plaši, da naj ne pristopijo domačemu društvu. Vprašamo le: ali taki možje ravnaajo po duhu ustavné vlade? kaj smo mar še zmiraj v sponah absolutizma? Slavne c. k. deželne poglavarstva dovoljujejo brez zadržka napravo domačih čitavnic, ki nimajo s politiko celó nič opraviti; — kdo tedaj se more samo iz svoje trme predrzniti, da odgovarja koga od pristopa? Če ne branite nikomur drušbeniku biti kazine, tudi nimate pravice braniti pristopa k čitavnici. Kaj ste nam mar nevošljivi za tistih 25 stopinj zemlje v domači deželi, ker se omikujemo in radujemo po svoje? Ako je to, recite naravnost, da vam je ravnopravnost po cesarjevi besedi zagotovljena trn v péti! Mi pa vam rečemo, da čitavnice slovenske niso nikodar demonstracije zoper nemščino, ampak so le mirno in pošteno vživanje domačih pravic na domači zemlji.

— Mestni župan gosp. Ambrož se je odpovedal predsedništvu na strelišču, dokler ne bojo dnarstvene ondašnje zadeve uredjene.

— Naročnikom „Novic“ moremo veselo novico naznati, da smo te dni po gosp. župniku Fr. Blažiču prejeli iz zapuščine Vernetove željno pričakovani rokopis „občne povestnice“. Vse delo nepozabljivega domoljuba je s tem gotovo, in letošnje leto bojo dobili potem takem naročniki „Novic“ celo povestnico v roke.

— Pravoznanska družba je imela svoj mesečni zbor 3. dan t. m. 12 novih udov je bilo sprejeto; število vseh znaša sedaj 111. Gosp. dr. Costa, prvi društveni tajnik, je zboru izročil zahvalnico, ki jo je vredništvo državnega zakonika družbi poslalo za 1. društveni, zlo pohvaljeni zvezek; potem je naznanil, da neki ud, ki se je v vrsto ustanovnikov društva vpisal, ni hotel ne 1. društvenega zvezka ne povabila k današnji seji sprejeti; zbor je sklenil, onemu gospodu plačilne liste poslati vsled §. 5. družb. pravil, pa ga izbrisati iz vrste drušbenikov, ako tudi to odbije. — Potem je je g. Aug. Dimic bral zgodovinski popis poljedelskih razmer na Krajskem, o katerem je bilo enoglasno sklenjeno, ga natisniti v mesečniku drušbenem. Poslednjič je gosp. dr. Ahačić zboru predložil vprašanje: Ali tistemu, ki je utonjenca v vodi najdel in ga iz vode izvlekel, gré postavna najdenina od takih več ali manj vrednih reči, ki jih je pri njemu najdel? Čez eno uro je pravda trpela;

*) To ravno ne, ker steklina je po svoji naturi vse drugačna bolezen; al to je res, da po tem strupu le na pol zavadana živina hudo divjá, da je stekli podobna. Vred.

gospodje: dr. Ahačić, dr. Zupan, dr. Orel in Kersnik so rekli: da mu gré v tem primerljeji, kakor je tu popisano bil; gospodje: Kaprec, dr. Hladnik, dr. Schöppel, dr. Zupančić, žl. Fritsch in Brunner pa da ne, naušaja se na §. 403 derž. postavne knjige. Na vprašanje: ali naj se konečno glasuje o tej pravdi, je večina bila za to, naj se sklep po glasovanji opustí.

— Družba za podporo bolnih tergovskih pomočnikov je imela v nedeljo pod predsedništvom mestnega gosp. župana svoj letni zbor. Suidlo se je razun podpredsednika gosp. Jož. Pleiweis-a in tajnika gosp. Fr. Ks. Souvan-a mlajšega le kakih 25 udov; to je očitno znamenje, da gosp. drušbeniki vse zaupanje stavijo v družbino vodstvo, kteremu so izročili dnarno gospodarstvo. Pa se je premoženje njeno res tudi preteklo leto lepo pomnožilo; račun predlanskega leta je kazal 12870 fl., premoženja lanskega pa 14721 fl., tedaj je družba lani za 1850 na boljsem bilo; pristopilo je lani 51 novih udov, tedaj znaša število rednih udov sedaj 218, častnih 9.

— Kar smo v poslednjem listu zastran odprave pohišnega beračenja omenili, spolnilo se je. Predlog mestnega župana gosp. Ambroža je komisija za ukoge enoglasno potrdila in že te dni se bo razposlalo povabilo za podpis prostovoljnih darov v ubožno dnarnico po vseh hišah. V tem povabilu bode bral vsak zgodovino beraštva našega mesta od leta 1845 do letos, — kako je začela ubožna denarnica hirati, pohišni berači se množiti itd. Ko je leta 1845 bilo 439 ubozih iz te kase vsaki dan obdarovanih, jih dobiva sedaj le še 319 milošine iz nje, in vendar je sedaj dosti več siromaštva tudi v Ljubljani kakor pred 16 leti. Nekteri niso dajali več v ubožno kaso, ker so vidili, da je čedalje več pohišnih beračev pred durmi; nekteri so rekli: „raji sam dam, ker vidim, komú dam“ itd. Mnogo vzrokov je pritisnilo poslednje leta, da je več ubozih. Vsaka soseska pa ima dolžnost le za svoje skrbeti, in ako to po celi deželi vsaka soseska stori, bo kmali manj beračev, zakaj marsikdo, ki hodi sedaj s beraško mavho okoli, bo mogel domá delati, ako je še za delo, in kdor je res siromak, bo toliko več iz ubožne kase dobival kolikor manj bo beračev. Naj tedaj Ljubljančanje, ko bojo omenjeno lepo povabilo v roke dobili, precenijo: koliko po priliki sedaj ubogajmé dajo na teden, in potem jim ne bo težava podpisati toliko ali toliko za mesec, kvatre itd. Iz teh podpisov pa bo komisija za uboge še le presodila, ali se bo móгла ta nova naprava začeti ali ne. Mi za trdno upamo, da previdni in dobrotljivi naši mestnjani bojo radi roko podali dobremu namenu, da le zares revni domači bojo več milošine dobivali, silno pohišno beračenje pa se bo zatrló. Gospod župan sicer s tem ne bo potepuhom in ptujim klatežem vstregel; al to naj ga ne straši, če ga obirajo lenuhi, — pravi ubogi mu bojo hvaležni, in kar je po drugih mestih, naj bode tudi pri nas.

— V poslednjem listu smo „Triesterčnemu“ dopisúnu, ker nas je na to klical, brali litanije in mu iz aktov dokazali, da je laž, kar je o lastnini „Novic“ govoril. Na to se je oglasilo vredništvo in reklo, da ne dopisnik, ampak ono samo je pritaknilo tisto záplato. Nam je to vse eno, ali se laže dopisnik ali vrednik; poštenje terja od nas, da zavernemo enega ali družega in da kažemo, da gospodar more s svojo lastino ravnati kakor mu je drago, in spremeniti kakor hoče obsežek svojega lista brez vsake odgovornosti Petru ali Pavlu. Če pa vredništvo „Triesterce“ tako ravna, da pod sleparskim naslovom: „Aus Laibach wird uns geschrieben“ — kakor je v onem pamfletu zoper „Danico“ stalo — dostavlja celó svoje hujskanje zoper nas, ker se mu gonja njegovih pomagačev še premala zdí, bi se s tako silovitostjo lahko ponašali, ako bi le teta „Triesterca“ kaj več veljave imela kot — prazen papir.

— Glavo tistega neznanega človeka, ki so ga pred nekimi tedni umorjenega našli vstran dolenske ceste pod

Ljubljano, so našli te dni blizu tam, kjer je umorjenec ležal; zakopana je bila pod zemljo, in nek lovsk pes jo je zasledil. Pripeljali so na mesto človeka (vojaškega begúna), ktereга imajo že več časa na gradu zaprtega, ker sum na-nj leti, da je on morivec, in mu glavo s sivimi lasmi pokazali ter ga vprašali: ali je to tisti človek, s katerim je potoval? Strašni pregled ga ni nič pretresel; rekel je, da utegne ta tudi kdo drug biti.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. Prvi občni shod tistih poslancev, ki so bili v poslednjem državnem zboru za prevdarek dнарstvenih zadev našega cesarstva izvoljeni, bo 8. dan t. m.; baron Pillersdorf se je zavoljo bolehnosti odpovedal predsedništvu tega odbora.

— Še zmiraj se ponavlja govorica o premembi ministerstva, in pruski časnik „Kreuzzeitung“ hoče vediti, da sedaj starobirokratična stranka barona Lichtenfels-a, barona Gehringera in grofa Belcredi-a podkopuje državnega ministra zato, ker se je ogerskemu dvornemu kancelarju preveč udal, korarja grofa A. Forgača, ki je lani tisto hudo pismo v imenu primasa ogerskega zložil, za namestnika vélikega župana ostrogonskega pripustil itd.

— Vladna „Donauzeitung“ v nekem sestavku, v katerem resno želi sprijaznenje Ogrov proti temu, da priznavajo enojno avstrijsko vladarstvo in ravnopravnost vseh narodov pod ogersko krono, dokazuje, da ogerska dežela za 40 milijonov gold. premalo plačuje v državno kaso. Na to ji odgovarjajo ogerski časniki, da ni res, in „Pest. Lloyd“ celo pravi, da je Ogerska do leta 1848 celo 10 milijonov gold. preveč plačevala. Čigavo je pravo?

Česko. Iz Prage 2. jan. Deželni odbor je na predlog prof. Lambela, naj se napravi po deželi več šol za kmetijstvo, izvolil odbor, ki naj to važno zadevo v svoj prevdarek vzame, pa pri temu ne zabi, naj se naprava takih malih šol prepusti samostojni volji prihodnjih okrajnih občin (sosesk), eno véliko kmetijsko šolo (akademijo kmetijsko) pa naj napravi cela dežela. — Česki časnik „Čas“ se je skrčil v manjši listek; njegov prejšni vrednik dr. Krasa, ki je odpadnik postal národne stvari in se je v državnem zboru iz desne strani prekučnil na levico, je prejel od volivcov svojih pismo, v katerem mu naravnost pravijo, da je zgubil njih zaupanje, in če je pošten, naj se odpove svojemu poslanstvu. — Ob novem letu so pozdravili tukaj bivajoči južni Slovani dr. L. Rieger-a; ljubljene slovenskega naroda jih je srčno sprejel.

Iz Verone. 2. dan t. m. so prišli Njih veličanstvo cesar le-sem, slovesno sprejeti. Po audiencijah 3. in 4. dan t. m. so bili pričujoči pri različnih vojaških vajah in ogledali mnoge civilne in vojaške naprave; zvečer so se podali spet v Benetke nazaj, da ostanejo ondi čez sv. 3 kralje. 7. dan t. m. pridejo spet v Verono nazaj, da bojo ogledali še marsikaj, česar hočejo viditi. Povsod jih ljudstvo sprejema z veliko častjo.

Laško. Iz Turina. 3. jan. Kakor se kaže, bo ministerstvo Ricasoli ostalo, kar dosedaj še ni moč bilo, novo sestaviti.

— **Iz Rima.** Francozki poslanec Lavalette je iznova začel terjati v imenu svoje vlade, naj papeževa vlada odpravi bivšega neapolitanskega kralja Franca II. iz Rima. Sv. oče pa tega ne dovolijo in kralj sam je poslancu rekel, dokler sme papežev gost biti v Rimu, ne bo šel. Ker se kardinal Antonelli tudi resno ustavlja temu, da bi francozka armada posedla Alatri, in je francozkemu generalu Goyonnu rekel, da kaj takega se more le s silo zgoditi, se vidi iz vsega tega, da pridejo nove razprtije.

Francozko. Iz Pariza. Kar govori cesar Napo-

leon ob novem letu, ko mu pridejo poslanci unanjih vlad srečo vošit, velja že več let kot prerokovanje, kaj bo novo leto prineslo. Radovedno je bilo vse, kaj bo letos rekel. Al orakel je bil letos kratkih besed. Rekel je cesar le to: „Preteklo leto je bilo osodepolno po hudih zavzdigih na več krajih sveta, in po nesrečah, ki so zadele vladarske rodovine. Nadjam se, da bo novo leto veselejše za narode in vladarje.“ Druge leta je poslancom roke stiskoval pri odhodu, letos je ni stisnil nobenemu. — Duhovščini pa po ogovoru škofa pariškega je rekel, da francozka duhovščina, ki se po svoji pobožnosti in čednosti tako lepo odlikuje pred svetom in ki dobro zapopada, da se Bogu mora dati kar je Božjega, cesarju pa kar je cesarjevega, se mora vsigdar zanašati varstva in poširene prijaznosti cesarjeve.

— Še zmiraj se govori po mestu od strašne nesreče, ki se je prigodila zadnji dan preteklega leta v predmestju tukajšnjem Montmartre. V neki kazini se je razpočila cev plinove (gazue) svečave, kakor je sedaj po večih mestih imajo, s takim strašnim ropotom kakor da bi bilo trešlo in se cela zemlja stresla. Razdjal je potres v hiši več izb; 22 ljudi v hiši in na ulicah je poškodovalo ali celo ubilo. — Ni se tedaj norčevati z gazno svečavo.

Angleško. Iz Londona. Kakor Palmerstonov časnik „Morning Post“ piše, še nič ni gotovo, da bi se Amerikanci z Angleži mirno spravili. 23. decembra je poslala angleška vlada svojo poslednjo besedo ameriški vladi. Kaj je odgovorila, se še ne vé.

Turško. Trije meseci so pretekli, kar je začel Omer paša vojsko zoper Hercegovince; opravil ni skorej nič; — pa tudi ustajniki so se goljufali, ker so mislili, da jim bojo Černogorci pomagali. Knez črnogorski pa je poklical vse vojvode domú, ki so pri Pivi se zoper Turke bojevali, rekši, da potrebuje vso brambo domá, ako bi turška vojska utegnila napasti Črnogoro.

Prihodnjo nedeljo, 12. dan t. m.

bo „beseda“ z malim plesom v čitavnici. **Pelo se bo: Pozdrav bratinski,** kor Vilharjev, samospev: **Sarafan,** napev ruski, in pa **Stari Krajnec,** napev **J. Fleišmanov,** — četverospev: **Strunam,** napev **K. Mašekov,** — **Venec slovenskih pesem,** kor Nedvedov; ponavljala se bo v poslednji besedi s toliko radostjo sprejeta kratkočasnica: „Parlament o slovenskem govoru.“ — Po „besedi“ bo mal ples, v katerem tudi kolo.

Listnica vredništva. Gosp. dr. R. v G: „Umnega gospodarstva“ se dobi v Ljubljani kolikor Vam je drago, tudi 100 in še več iztisov. — Gosp. V. Ker. v Č: Iz srca radi bi vzeli vse; al take visokoučene stvari se gledé obilega števila naših čitateljev morajo le malo po malo v „Novicah“ tiskati. Da pa se pokaže svetu, da imamo mnogo možakov, ki se ne strašijo težavnih prevodov grških klasikov, prosimo, da nam po svojem prevdarku blagovolite poslati kak odlomek. — Gosp. A. Drag. P. na J: Vaš dopis kaže, da ste sposobni stopiti v vrsto slovenskih pisateljev; le lotite se spisov, ktere ste nam obljubili, samo poglavitne reči ne zabite: pišite po domače, to je, v duhu našega jezika, pa ne ptujega; mislite po slovensko, pa pišite ne zavito v dolgih perijodah, ampak v kratkih stavkih, prosto in lahko razumljivo; ne rabite preveč samostavnih imen (Hauptwörter), posebno abstraktnih se varite kakor živega ognja; glagoli naj nadomestujejo samostavne imena; namesto ptujih rabite domače slavenske izreke, prislovice, usklike itd., ki jih še veliko v narodu živí, pa se žalibog! še preveč pogrešajo v naši pisavi. Vsak jezik ima lastnosti svoje; teh se držimo, pa se ogibujmo ptujih.

Kursi na Dunaji 7. januarja.

5% metaliki 67 fl. 30 kr.	Ažijo srebra 39 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 81 fl. 90 kr.	Cekini 6 fl. 68 kr.